

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίετρα 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατά τριμηνίαν 1/2, προπληρωτέα.
Εκδίδεται άπαξ τής εβδομάδος, άπροσδιορίστως. — Τιμή καταχώρησης, ό στίχος λεπτά 15.

ΕΛΛΑΔΑ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 9 Δεκεμβρίου 1850.

Κέρκυρα, 3 Δεκεμβρίου 1850.

Φίλε,

Διά του προλαβόντος άτροπλοίου σοί έγγραφα έν περιλήψει τά διατρέξαντα έκ τήν Βουλήν κατά τήν τελευταίαν όλιγοήμερον διάρκειάν της. Σοί έπιμψα δε και αντίγραφον του ψηφίσματος περί τής εθνικής τής Έπτανήσου άποκαταστάσεως, τό όποϊον ό Κ. Ιωάννης Τυπάλδος Δοτοράτος, έν όνόματι των υπογραψάντων αυτό ένδεκα ρίζοσπαστών αντιπροσώπων, έπρότεινεν εις τήν επιψήφισιν τής Βουλής. Ίδού σε στέλλω τώρα τόν εισαγωγικόν λόγον, τόν όποϊον ό Κ. Τυπάλδος εξέφώνησε πρό τής προτάσεως του ψηφίσματος. Σε στέλλω δε και αντίγραφον μιās διαμαρτυρήσεως, άφορώσης τήν παρανομίαν τής άναβολής. Άκολούθως ίσως σε στείλω αντίγραφον και άλλης διαμαρτυρήσεως, άφορώσης ιδίως τήν ένοχον διαγωγήν του προέδρου Κ. Ρώμα, ένκαταλείψαντος τήν έδραν του και τό βουλευτήριον, καθ' ήν στιγμήν ένεχειρίσθη εις αυτόν τό διάγγελμα του άρμοστου. Αί διαμαρτυρήσεις αὐται, έξών ή μόν φέρει ήμερομηνίαν 29 Νοεμβρίου, ή δε 1 Δεκεμβρίου, παρουσιάσθησαν εις τόν πρόεδρον τήν 2 Δεκεμβρίου, αλλά, μετ' όλιγον έπιστράφησαν παρ' αυτού, επί τή προφάσει ότι, σχολαζούσης τής Βουλής, δέν είναι δεκταί. Ο πρόεδρος, σε τό λέγω με λύπην μου, κατέστη ήδη παθητικώτατον όργανον του άρμοστου και αντικείμενον γενικής άποστροφής. — Έντός τής παρούσης εβδομάδος νομίζω, ότι θέλει δημοσιευθί έκ μέρους των ρίζοσπαστών αντιπροσώπων, εις χωριστόν φύλλον, έκθεσις των διατρέζάντων τής συνεδριάσεως τής 26 Νοεμβρίου, και τινων εις αυτήν άναφερομένων έγγραφων.

Ο προβληματικός αντιπρόσωπος Κ. Ίγγλέσης, χωρίς ποσώς να πατήση ούδέ τό κατώφλιον τής Βουλής, έλαβε τήν τόλμην να παρουσιασθί εις τό ταμείον, και να ζητήση τήν άποζημίωσιν του ταξιδιου και των βουλευτικών εργασιών, ή τις έδόθη εις τους άνεγνωρισμένους και εργαθέντας αντιπροσώπους. Ο ταμίας,

άπατηθείς, ως φαίνεται, έδωκεν εις αυτόν τά ζητηθέντα χρήματα. Άκολούθως όμως, συναισθανθείς τό άταπον, τά εξήτησεν όπισω, άλλ' ό Κ. Ίγγλέσης έδυσκολεύθη και άπεποιήθη τήν έπιστροφήν των. Πλήν έσπευσε να άφήση έγγραφόν τι εις τόν ταμίαν, διά του όποϊου ύπεσχέθη, εάν άκολούθως δέν έπικυρωθί ή εκλογή του, να τά επιστρέψη. Εύκόλως δύνασαι να φαντασθής πόσην τούτο έκαμειν ένταύθα έντύπωσιν.

Προεισαγωγικός λόγος Κ. Ι. Τ. Δοτοράτου, έκφωνηθείς εις τήν Βουλήν των αντιπροσώπων τήν 26 Νοεμβρίου 1850.

Έντιμοι αντιπρόσωποι τής Έπτανήσου, ότε, κατά τήν πρώτην περίοδον τής Βουλής ταύτης, προλαμβάνων τήν εύχήν και τό αισθημα τής καρδιάς σας, έπρότεινα να εκδώσθε ψηφισμα περί ανεγέρσεως ανδριάντος προς τόν μέγαν συμπολίτην μας, τόν άείμνηστον Κυβερνήτην τής Έλλάδος, Ι. Α. Καποδίστριαν, παρεδέχθητε όμοθυμαδόν τό ψηφισμα τούτο μετ' συγκινήσεως και δι' άνευσημιών. Η Βουλή τότε εξέπληρωσε καθήκον ιερόν, και προσέφερε τόν φόρον του σεβασμου της και τής εύγνωμοσύνης της προς τόν ένδοξον εκείνον άνδρα.

Ίδω δε λαμβάνω τόν λόγον, διά να σας προσκαλέσω, έντιμοι αντιπρόσωποι, να εκπληρώσθε ύψηλότερον και σοβαρώτερον καθήκον, καθήκον προς τήν ποθεινήν και φιλάτιν ήμων πατρίδα. Καθώς δε τότε ήτύχησα να άντηγήση ή φωνή μου εις τας καρδιάς σας, ούτω και τώρα έλπίζω, ότι οι λόγοι μου θέλουσι συναπαντηθί με τό αισθημα και με τας εύχάς τής καρδιάς σας, και θέλετε όμοφώνως και δι' άνευσημιών παραδεχθί τό ψηφισμα, τό όποϊον, όργανον, δύναμαι να είπω, τής Βουλής ταύτης, λαμβάνω τήν τιμήν να υποβάλω εις τήν επιψήφισιν σας.

Εις τήν λαμπράν και σοβαράν ταύτην περίστασιν τής προσφιλους ήμων πατρίδος, αισθάνομαι πρό πάντων τό καθήκον να επικαλεσθί τήν αντίληψιν τής Άγίας και όμοουσίου Τριάδος, τήν βοήθειαν των προστατών Άγιών τής Έπτανήσου μας, τας εύλογίας των ιερών σκιών των μαρτύρων τής θρησκείας και του έλληνισμου μας, και δέν έχω ανάγκην, ει μή να άπεινωθί εις τας έλληνικάς και πατριωτικάς σας καρδιάς, εις τήν φιλογένην των έπτανή-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣΟΥ Π. 440017

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

σίαν, εις τὰς ἐλπίδας, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἡ πρώτη ἐλευθέρα αὐτῆ Βουλὴ τῶν ἑπτανησίων, ἀπαύγασμα τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς, πιστὸς διερμηνεὺς τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, αἰσθάνεται βαθεῖαν καὶ ἐνδύμυχον τὴν πεποίθησιν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν, τοῦ νὰ ἐκφράσῃ ἐπισημῶς, καὶ νὰ διακηρύξῃ τὴν πάνδημον, στερεὰν καὶ ἀμετάθετον θέλησιν τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, ὑπὲρ τῆς ἀνακτῆσεως τῆς κυριαρχίας του καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας του. (Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς προτείνει εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς νὰ διακήψῃ τὸν ἀγορεύοντα ἀντιπρόσωπον, ὡς μὴ ὄντος τοῦ ἀντικειμένου εἰς τὴν ἡμερουσίαν διάταξιν ὁ πρόεδρος ἀποποιεῖται τὴν διακοπὴν, ἢ δὲ Βουλὴ καὶ τὸ πολυπληθέστατον ἀκροατήριον ἤρχισεν νὰ ταράττηται, καὶ νὰ προσκαλῆ εἰς σιωπὴν τὸν γενικὸν εἰσαγγελέα. Ὁ δὲ ῥήτωρ, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸ συγκληθὲν καὶ ταραττόμενον ἀκροατήριον, λέγει μὲ δακρυρροοῦντας ὄφθαλμούς. « Ἀδελφοί! ὡς ὄργανον τῆς ἑπτανήσου, ὑψηλὴν, σοβαρὰν ἀποστολὴν ἐκπληρῶ σήμερα. Ἐν ὀνόματι τῆς ἀναξιοπασχούσης πατρίδος μας, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, προσκαλῶ τοὺς ἀκροατάς μου εἰς θρησκευτικὴν σιωπὴν καὶ ἡσυχίαν. Σήμερα πρόκειται περὶ τῶν ὅλων. Ἀμέσως ἐπικρατεῖ ἀκρα καὶ βαθυτάτη σιωπὴ, ὃ δὲ ἀγορεύων ἐξακολουθεῖ) «Ἡ Βουλὴ αὕτη, πρᾶσσει γίγνεται ἡδὴ εἰς τὸ τέρας τῆς, ἐκπληροῦ καθήκον ἱερὸν, καθήκον ὀφειλόμενον πρὸς τὴν πατρίδα, φέρουσα εἰς πραγματικὸν συμπέρασμα τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασε μὲ τόσην ἐπισημότητα κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς, ἀπαντήσασα εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ ἀρμοστοῦ. Πράττουσα δὲ οὕτω, θέλει ἀναμφιβόλως ἐπισύρει εἰς ἑαυτὴν τὴν ὑπόληψιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν λαῶν, τὰς εὐλογίας τῶν ἑπτανησίων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἑλλήνων, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς παρουσίας καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ἢ δὲ ἑπτανήσου ἅπασα καὶ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐν γένει, θέλει ἐναδρύνεσθαι, καὶ θέλει κηρύττει μὲ καύχημά τῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ αὕτη, ἐν τῷ μέσῳ τοσοῦτων καὶ τοιούτων περιπετειῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν δεινῶν περιστάσεων, διακηρύττουσα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς τὰ ὅποια ὁ ἀδύνατος μὲν, ἀλλ' ἐνδοξὸς οὗτος λαὸς ἔχει ἀπαράγραπτα καὶ φυσιῶς δικαιώματα, πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ τὴν ἑλληνικὴν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν, καὶ ἐπικαλουμένη τὴνκατάργησιν μιᾶς συνθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη, ἕνεκα τῶν περιστάσεων τῆς ἐποχῆς, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεώς του, παυσάντων ἤδη, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, τῶν προκαλεσάντων τὴν συνθήκην αὐτὴν αἰτίων, ἐξεπλήρωσε τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ἀποστολὴν.

Ἡμεῖς δὲ μετὰ ταῦτα ἀπερχόμενοι εἰς τὰς ἐστίδας μας, καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῶν φιλάτων μας καὶ τῶν συμπολιτῶν μας, θέλομεν θαυμάσιως τοῖς εἶπει, ὅτι ἐξεπληρώσαμεν ἐμβριθῶς καὶ πατριωτικῶς τὰ ἐπιβληθέντα εἰς ἡμᾶς μεγάλα καὶ ἱερὰ καθήκοντα τῆς ἀντιπροσωπείας. Ὅταν δὲ πραγματοποιηθῇ τὸ μέγα τοῦτο γεγονός, καὶ ἀποδοθῇ ἡ ὀφειλομένη αὐτῷ δικαιοσύνη πρὸς τὴν ἑπτανήσον, ἡμεῖς θέλομεν κορυφᾶσαι δικαίως, ὅτι συνεισεφέραμεν τὸν ὀβολόν μας εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο οἰκοδόμημα τῆς πατρίδος μας καὶ ὅταν ὀφείλωμεν εἰς τὰς ἐσχάτας τῶν ἡμερῶν μας, καὶ ἴδωμεν ἀποκαταστημένην ἑλληνικῶς καὶ εὐδαιμονοῦσαν τὴν γλυ-

κεῖαν ἡμῶν πατρίδα, καὶ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν εἰς τὸ μεγαλεῖον, τὸ ὅποιον προώρισε δι' αὐτὴν ἡ θεῖα πρόνοια, τότε, ἐναθρυνόμενοι θέλομεν λέγει εἰς τὰ τέκνα μας, ὅτι καὶ οἱ γεννήτορες τῶν προσέφερον εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον τὸν φόρον τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν κινήσεων των. Ἀφοῦ δὲ κοπῆ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς μας, καὶ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου, θέλομεν καταθέσει εἰς τοὺς πόδας του τὴν πατριωτικὴν ταύτην πρᾶξιν τοῦ πολιτικοῦ μας βίου, πρὸς ἐξιλέωσιν αὐτοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας μας.

Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τῶν πολιτικῶν μου φίλων Κ. Κ. Δομενεγγίνη, Ν. Δομενεγγίνη, Α. Συγοῦρου Δεσύλλα, Γ. Διβαδά, Σ. Πυλαρινοῦ, Γ. Παῖζης, Ἡ. Ζερβῶ, Χ. Ποφάντου, Ἰ. Μομφεράτου καὶ Γ. Τυπάλδου Ἰακωβάτου, προτείνω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπόμενον σχέδιον ψηφίσματος. »

Παραλείπεται τὸ νομοσχέδιον τοῦ ψηφίσματος, καθὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν τοῦ Χωρικοῦ.

Πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἑπτανήσου.

Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων, ἐνῶ μετὰ σπουδῆς κατεγίνετο εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων τῆς, καθ' ὅταν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὴν τὸ στενὸν τοῦ καιροῦ καὶ ἡ ἰσχυρογνωμία τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἀρνούμενης εἰς αὐτὴν πᾶσαν ἀναγκαίαν παράτασιν διεκῆτι αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, διὰ παρανόμου καὶ βιαίως ἐπιβληθείσης νέας ἀναβολῆς.

Οἱ ὑποφαινόμενοι βουλευταί, μὴ δυνάμενοι ἀπέναντι τοιαύτης ἀθαιρείας νὰ μείνωσι σιωπηλοί, κρίνουσι χρέος αὐτῶν νὰ διαμαρτυρηθῶσι ἐπισημῶς κατὰ τῆς γενομένης ἀναβολῆς, καὶ νὰ διακοινώσωσι πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ταύτην τῶν τὴν διαμαρτύρησιν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, μεταξὺ τῶν ἄλλων προνομίων, ὅσα, πρὸς κατάθλιψιν τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, ἡ ἐπάρτος πρᾶξις, ἥτοι τὸ καλούμενον σύνταγμα τοῦ 1817, ἐναπέθεσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρμοστοῦ, εἶναι ὡσαύτως τὸ περὶ ἀναβολῆς καὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς, ὅτι τὸ καταθλιπτικὸν ταῦτο προνόμιον δὲν δύναται νὰ διενεργηθῇ, εἰμὴ ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὄρον τοῦ νὰ ἴηται, καὶ ὡς πρὸς τὸν τύπον καὶ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν του, σύμφωνον ἀκριβῶς μὲ τὰς καθιερούσας αὐτὸ διατάξεις. Πρὸς ἐξακριβῶσιν δὲ τῆς τακτικῆς ἐξακρίσεως τοῦ προνομίου τούτου, ἐννοεῖται ὅτι ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν διάγγελμα τοῦ ἀρμοστοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται μὲν νὰ ἴηται ἐντὸς τῶν ὄρων τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων, καὶ τότε λαμβάνει τὴν ἐκπλήρωσιν του ἐνδεχεται δὲ ὡσαύτως νὰ ἴηται πλημμελὲς κατὰ τὸν τύπον, ἢ παράνομον κατὰ τὴν οὐσίαν του, καὶ τότε γίνονται αἱ προσήκουσαι κατ' αὐτὸ ἐνστάσεις, αἵτινες διευθύνονται πρὸς τὴν ἐκδόσασαν αὐτὸ ἀρχὴν, ἢ δὲ Βουλὴ ἐπιμένει εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς. Ἀλλως, οὐδεμίαν ἐγγύνησιν ἀντιπροσωπείας ἠθέλην ὑπάρχει, καὶ τὰ πάντα ἠθέλησαν εἶσθαι εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ ἀθαιρέτου καὶ τῆς βίας ἐκτεθειμένου.

Τί ἔκρινε κατὰ τὴν προκείμενην περίπτωσιν τῆς νέας βουλευτικῆς ἀναβολῆς;

Ἐνῶ, κατὰ τὴν συνεδριάσιν τῆς Κυριακῆς, 26 Νοεμβρίου ε. π. μετὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν διαγγεμάτων τοῦ ἀρμοστοῦ καὶ τῆς Γερουσίας, ἀναφερομένων εἰς τὸ μισθολόγιον, ὁ ἀντιπρόσωπος Ἰωάννης Τυπάλδος, ἐξ ὀνόματος τῶν συναδελφῶν του, ἀνέπτυσε πρότασιν περὶ παύσεως τῆς προστασίας καὶ συνενώσεως τῆς ἑπτανήσου μετὰ τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος, καὶ ἐνῶ, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς συγκλήσεως τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου καὶ ἀπάσης τῆς Βουλῆς, ἥτις ἀνεδέχθη ὁμοθυμῶς διατεθειμένη μετ' εὐφροσύνης νὰ τὴν παραδεχθῇ, ἦτο ἡδὴ ἐγγὺς τοῦ τέρατος τῆς ἀναγνώσεως τοῦ προαθνήτος ψηφίσματος, αἰφνιδίως ὁ ἐκπληρων χρέη γραμματέως τοῦ ἀρμοστοῦ, Κ. Περικλῆς Φλαμπουριάτης, πλησιάζας πρὸς τὸν πρόεδρον, ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν ἐγγράφον τι, τὸ ὅποιον ὁ πρόεδρος, μόλις παρέλαβε, χωρὶς ποσῶς νὰ τὸ ἀναγνώσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἐπρόφερε μόνον τὰς λέξεις ταύτας: « ἀναβολὴ δι' ἕξ μῆνας » καὶ πάραυτα ἔγεινεν ἄφαντος ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀγανακτῆσεως, τὴν ὁποίαν τοιαύτη βιαία ἀναβολὴ διήγειρεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ἀκροατήριον.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀντιπρόσωποι, μὴ δυνηθέντες, ἕνεκα τῶν βιαίως διακοπιεσῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, νὰ ἐπιφέρωσιν ἐνώπιον αὐτῆς τὰς προσήκουσας ἐνστάσεις τῶν κατὰ τῆς ἀναβολῆς, σπεύδουσιν ἡδὴ νὰ διακηρύξωσιν αὐτὴν παρανόμου ὄλους καὶ ἀθαιρέτου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐφεξῆς λόγων.

1. Διότι ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς δὲν ἐκοινοποίησε πρὸς αὐτὴν τὸ περὶ ἀναβολῆς διάγγελμα, ὡς εἶχεν ἀπαραίτητον καθήκον, καὶ κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε καθιερωμένην συνήθειαν.

2. Διότι ἂν, κατὰ τὸ καλούμενον σύνταγμα τοῦ 1817, ἡ ἀναβολὴ τῆς Βουλῆς ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρμοστοῦ, τὸ προνόμιον τοῦτο δὲν εἶναι ἀρίστον, οὐδὲ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐπέκεινα τῶν ἕξ μῶν ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συνόδου, ὡς παραλόγως δι' ἰσχυρίζεται ὁ ἀρμοστής εἰς τὸν λόγον του πρὸς τὴν Βουλὴν.

3. Διότι τοιοῦτο τερατώδες προνόμιον, ὅποιον ἐννοεῖ ὁ ἀρμοστής, — προνόμιον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐφαρμογὴ ἠθελε παντελῶς μὴδενίξει καὶ κατασταίνει παίγιον τῆς αὐτογνωμίας του τὴν ἐλευθέραν ἐνεργεσίαν τῆς Βουλῆς, — δὲν ἀνεγνώρισεν πώποτε οὐδὲ αὐταὶ αἱ τόσον εὐκαμπτοὶ καὶ ὑποκλινεῖς νομοθετικαὶ συνελεύσεις τῶν παρελθουσῶν περιόδων. Καὶ ἂν οἱ δικηγόροι τοῦ ἀγγλικοῦ στέμματος εὐχεστήθησαν ἄλλως πως νὰ γνωμοδοτήσωσιν, ὡς δύσχυρίζεται ὁ ἀρμοστής εἰς τὸν πρὸς τὴν Βουλὴν λόγον του, ἡ γνωμοδοτήσις αὕτη ἀποδεικνύει μόνον τὸν ζήλόν των ὑπὲρ τῶν ἀγγλικῶν συμφερόντων, ἀλλ' οὐδεμίαν ἰσχυρὴν δύναται νὰ ἔχη ὡς πρὸς τὸν ἑπτανησιακὸν λαὸν καὶ τὴν ἀντιπροσωπεύουσαν τοῦτον Βουλὴν.

4. Διότι, κατὰ τῆς ἐπιβεβασῆς ταύτης τοῦ ἀγγλικοῦ στέμματος καὶ τῶν δικηγόρων του, ἀρνούτως καὶ παντελῶς ἀπέναντι ὅλων τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἀρμοστοῦ Κ. Οὐάρδος ἀπεσπῆθη ὁριστικῶς ἡ ἐνεστῶσα Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἀπ' ἀρχῆς τῆς πρώτης αὐτῆς συνόδου, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται εἰμὴ καὶ τώρα, καθὼς τότε, νὰ τὴν ἀπακρούσῃ.

Ἀπέναντι τῆς ἀπλῆς, ἀλλ' ἀκριβοῦς ἐκθέσεως τῶν διατρεχάντων, καὶ τῶν ἤδη ἀναφερομένων ἰσχυρῶν καὶ ἀναμφισβητήτων λόγων, οἱ ὑποφαινόμενοι ἀντιπρόσωποι κρίνουσι περιττὸν νὰ προχωρήσωσι περαιτέρω. Σπεύδουσι μόνον νὰ καταθέσωσιν εἰς χεῖρας τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς τὴν παρούσαν διαμαρτύρησιν των, διὰ νὰ τὴν καθυποβάλῃ ἐγκαίρως εἰς αὐτὴν, καὶ τῆς ὁποίας θέλωσιν, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, κάμει τὴν προσήκουσαν χρῆσιν, πρὸς υπεράσπισιν καὶ διεκδίκησιν τῶν παραβιασθέντων δικαιωμάτων τῆς Βουλῆς, καὶ πρὸς στιγματισμὸν καὶ καταστολὴν τῶν αὐτουργῶν καὶ συνενοχῶν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος παρανόμου καὶ βιαίας ἀναβολῆς. Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 29 Νοεμβρίου ε. π. 1850.

Οἱ ἀντιπρόσωποι, Γεράσιμος Α. Διβαδάς, Στ. Σ. Πυλαρινός, Ἀγγελὸς Συγοῦρος Δεσύλλας, Ἰωάννης Τυπάλδος Δοτοράτος, Τηλέμαχος Παῖζης, Ἰωσήφ Μομφεράτος, Ἡλίας Ζερβός Ἰακωβάτος, Φραγκίσκος Δομενεγγίνης, Ν. Δομενεγγίνης, Χριστόδουλος Ποφάντης.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑΙ ΠΑΓΙΔΕΣ

Ἀφοῦ ὁ ἀρμοστής Κ. Οὐάρδος ἀνέβαλε καὶ πάλιν, παρανόμως καὶ ἀθαιρέτως, ἐπὶ ἕξ μῆνας τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων ὁ φιλογενὴς καὶ γενναῖος λαὸς τῆς Κεφαλληνίας ἠτοιμάζετο πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ νὰ ὑποδεχθῇ μετὰ θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐκείνους τῶν ἀντιπροσώπων του, οἱ τινες μὲ σπανίαν γενναϊότητα καὶ αὐταρξίαν ἐξεπλήρωσαν πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὴν ἐντολήν του, στηλιτεύσαντες ἀτρομῆτως τὰς καταχρήσεις καὶ ἀνοσιουργίας τῆς ἀγγλικῆς προστασίας, καὶ διακηρύξαντες μεθ' ἑλληνικῆς παρρησίας τὴν σταθερὰν καὶ ἐπίμονον τῶν ἑπτανησίων θέλησιν, ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των καὶ τῆς συνενώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀρίξεως τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοῦ, ὁ λαὸς, ὑπὲρ ποτε πολυπληθὴς, συνέρρευσε εἰς τὴν προκουμαίαν τῆς πόλεώς μας, προσέφερεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους στέφανον δάφνης, καὶ μετὰ ζητωκραυγῶν συνώδευσε αὐτοὺς, ἐνθους μὲν, ἀλλ' ἐν πληρεστάτῃ εὐταξίᾳ, εἰς τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα. Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, τὸ Κατάστημα τοῦτο, ὄν ἀπὸ πρώτας κομφῶς καὶ μὲ ἑλληνικὴν ἀπλότητα κοσμημένον, ἐφωταγώγησε λαμπρῶς ἐκθέσαν, κατὰ τὸ συνήθες, καὶ ἐπιγραφὴν α Ζήτω ἡ Ἑνωσις! Ζήτωσαν οἱ ῥιζοσπάσαι ἀντιπρόσωποι!

Ἄλλ' ἡ ἐπίβουλος καὶ ἐλευθεριοκτόνος κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ἡ τακτικὴ καὶ στιθερὰ πορεία εἶναι, νὰ σκεωρῇ καὶ νὰ τεκταινῆται ἀδιάκοπα διαβολικὰ σχέδια κατὰ τοῦ λαοῦ, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν μισανθρώπων καὶ ἀνεθνικῶν σκοπῶν τῆς, μὴ ἀρνούμενη εἰς τὰς συνεχεῖς καὶ ἀκαταπαύτους φυλακίσεις καὶ εἰς τὰ πρόστιμα, τὰ ὅποια, ἀνευ οὐδενὸς λόγου, καὶ μὲ σκανδαλώδη τρωπὴ ἀναίδειαν καὶ ἀθαιρείαν, καθ' ἡμέραν ἐπιβάλλει εἰς φιλητύχους καὶ ἐναρέτους πολίτας, ἀρπάζουσα αὐτοὺς ληστρικῶς ἀπὸ τὰς ἐστίαις καὶ τὰ εἰρηνικά των ἔργα συνέλαβεν, ὡς φαίνεται, καὶ τὴν ἰδέαν, ὅχι μόνον νὰ σφαλίσῃ τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα, ἀλλὰ καὶ νὰ σπρώξῃ τὸν λαὸν εἰς σοβαρὰν παραγῆν, εἰς φόβους καὶ ἄλλας τοιαύτας πράξεις, ὅπως αὕτη δυνηθῇ

ΙΑΚΩΒΑΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ

ἔκολούθως νὰ δώσῃ εἰς ταύτας τὸν χαρακτῆρα στάσεως, καὶ τοιουτοτρόπως, ὄχι μόνον νὰ ἐπληθεύσῃ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Κ. Οὐάρδος ἐξέφρασεν εἰς τὸ ἀναιδὲς ἐκείνο πρὸς τὴν Βουλὴν διαγγελλόμενος, κυρίως ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ διὰ τὴν ἀστυνομίαν Κεφαλληνίας, εἰπὼν ὅτι, ἡ ἐλάττωσις αὐτὴ θέλει ἐπιφέρει σοβαροὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ῥίπτει εἰς τὴν εὐθύνην τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν φιλελεύθερον τοῦτον ἀντιπρόσωπον τῆς προστασίας νέαν ἀφορμὴν, εἰς τὸ νὰ ἐξασκῆσθαι τὰς συνήθεις ἀμότητας καὶ ἀπανθρωπίας του ἐπὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος καὶ ἐπὶ τῆς Κεφαλληνίας ὁλοκλήρου.

Ὅθεν, ἐνῶ τὸ Κατάστημα ἦτο, ὡς εἶπομεν, κατὰ φῶτα, ἐνῶ πλήθος λαοῦ εἰς αὐτὸ εἰσῆρχετο καὶ ἐξήρχετο, ἐνῶ ἡ φαιδρότης διεχέετο εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πολιτῶν ὅλων καὶ ἄπαντες ἠγάλλοντο βλέποντες ἐν μέσῳ αὐτῶν τοὺς ἀληθεῖς ἀντιπροσώπους των· ἐνῶ ἄρα εἰρήνη καὶ ἡσυχία παντοῦ ἐπεκράτει· παρουσιάζεται αἰφνης μέγα στίφος χωροφυλάκων, ἡ, ἀληθέστερον εἰπεῖν, μεγάλη χωροταραξιῶν συμμορία, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τὸν μοιράρχον Κ. Κοσμέτον Διμηπύρην, καὶ τοὺς ὑπομοιράρχους ΚΚ. Βασιλείου Δεσύλλαν καὶ Σπυρίδωνα Δ. Λιβαδά. Ἐκ τούτων δὲ, οἱ μὲν εἰσβάλλουσιν ἐντὸς τοῦ Καταστήματος προστάζοντες τὴν διεύθυνσιν του, μὲ τὸν ἰδιαίοντα εἰς αὐτοὺς βαρβαρικὸν τρόπον, νὰ καταβιάσῃ ἀμέσως τὴν ἐκτεθειμένην ἐπιγραφὴν, οἱ δὲ ὕβρισον, ἐσπρωχον καὶ προεκάλουν τὸν λαόν, οἱ δὲ παρώτρυνον ἄλλους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κατάστημα καὶ νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν ἀταξίας καὶ παραχθῆς, οἱ δὲ συγχρόνως, ὡς ἀληθεῖς λησταί, πηδῶσιν ὁ εἰς εἰς τοὺς ὤμους τοῦ ἄλλου καὶ, διὰ τῆς βίας, σπλίζουσι καὶ ἀρπάζουσι τὴν ἐπιγραφὴν. Εἰς μάτην τὰ μέλη τοῦ Καταστήματος καὶ οἱ εἰς αὐτὸ παρευρισκόμενοι ἀντιπρόσωποι, ΚΚ. Γ. Λιβαδά καὶ Ἡ. Ζερβός, παρετήρουν εἰς αὐτοὺς ὅτι, ὄφειλον νὰ ταῖς δώσωσιν ἔγγραφον τὴν διαταγὴν τῆς ἀστυνομίας, καὶ τότε ἠδύναντο αὐτὰ τὰ μέλη τοῦ Καταστήματος νὰ καταβιάσωσιν τὴν σκανδαλίζουσαν αὐτὴν ἐπιγραφὴν εἰς μάτην διημαρτύροντο κατὰ τῶν προκλήσεων καὶ τῆς θανδαλικῆς αὐτῆς βίας· ἡ ληστρικὴ αὕτη συμμορία ἐκώφευεν εἰς ὅλα ταῦτα καὶ ἐξεπλήρου τὸ εἰς αὐτὴν διαταχθῆν ὑπὸ τῶν λησταρχῶν τῆς ἔργον.

Ὁ λαὸς, οὕτως ἀναιδῶς καὶ ἀπανθρωπῶς προκαλούμενος καὶ ἐξυβριζόμενος, ἤρχιτε νὰ ἀγανακτῆ καὶ μέγας νὰ συνταράσσεται καὶ νὰ ὀρμῆ, διὰ νὰ καταξερῆ τὴν ληστρικὴν αὕτην συμμορίαν, ὁ δὲ Κύριος οἶδε πῶς τὸ πρᾶγμα ἤθελε καταπύσει. Ἀλλ' ἀμέσως ἠκούσθησαν ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος, καὶ ὑπὸ τῶν ΚΚ. Ζερβοῦ καὶ Λιβαδά αἱ λέξεις· εὐταξία! εἶναι προδοτικῆς τῆς πατρίδος ὅστις κινήθῃ καὶ σηκώσῃ χεῖρα· κατέσειλεν ὁ λαὸς τὴν ὀρμὴν του καὶ ἐπνίξεν ἐντὸς τοῦ στήθους του τὴν δικαίαν αὐτοῦ ἀγανάκτησιν. Μὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο συνεδέετο βεβαίως καὶ ἡεἰς τὸ χωρίον Δαυγὰ καὶ ἀποστολὴ μυστικοῦ τινος ἀποστόλου τῆς ἀστυνομίας, ἅςτις, ἐνῶ παύσατο ἡ σκηνὴ αὕτη, εὐρισκόμενος εἰς Ἀργαστῶλιον, παρῴξινε τὸν λαόν· ἀφοῦ δὲ τὰ πάντα ἦσαν ἡσυχά, ἀναγκασθέντων τῶν μελῶν τοῦ Καταστήματος νὰ ἐκλείσωσι, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς πειρασμοῦ, ἐπορεύθη κατὰ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον καὶ διέδι-

δε μεγὰ κακὰ, φόνους καὶ ἀναστατώσεις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ διερεθίσθαι τοὺς κατοίκους νὰ καταβῶσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ μάλιστα, ἐπειδὴ μέλη τινὰ τοῦ Καταστήματος εἶναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου. Ἄγνοοῦμεν ἂν καὶ ἄλλοι ἐστάλησαν εἰς ἄλλα χωρία. Ὅσον ὅμως μικρὸς καὶ ἂν ἤθιλεν εἶσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ νυκτὸς εἰς τὴν πόλιν πεισθέντων νὰ καταβῶσι χωρικῶν, ἤθιλεν εἶσθαι βεβαίως ἀρκετὸς εἰς τὴν κυβερνήσιν μας καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Κ. Οὐάρδου, νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἀπόδειξις ἐκτεταμένης τινὸς κατὰ τοῦ κράτους συνωμοσίας. Ἀλλ' ὁ ἀπόστολός των ἐπέστρεψεν ἄπρακτος· διότι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Δαυγάτα, αἰετοπε εἰρηνικοὶ καὶ φιλήσυχοι, οὐδεμίαν ἔδωσαν προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους του.

Τοιουτοτρόπως καὶ τὴν φορὰν ταύτην, ἐμκαταιώθη, διὰ τῆς σπανίας συνέσεως καὶ καρτερίας τοῦ λαοῦ, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόπειρα τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐμηδενίσθησαν τὰ ἀδελφοκτόνα σχέδια τῶν φίλων τῆς τάξεως καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος παρουσίσει, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, κατηγορίαν κατὰ τοῦ μοιράρχου, τῶν ὑπομοιράρχων καὶ χωροφυλάκων. Περιμένομεν νὰ ἴδωμεν τὴν ἐκβασίν τῆς. Ἐν τῷ σούτῳ, βλέποντες τὰς ἀδιακόπως σταυρομένης παγίδας κατὰ τοῦ λαοῦ, ἀναγκασόμεθα εἰς πᾶν φύλλον μας νὰ ἐνθυμίζωμεν εἰς αὐτὸν, ὅτι, ἐμμένων σταθερῶς καὶ ἀκλόνητος εἰς τὰ γενναῖα καὶ φιλογενῆ φρονήματά του, ὄφειλε διὰ τῆς συνήθους του καρτερίας, τῆρῶν τὴν εἰρήνην καὶ εὐταξίαν, νὰ διασκεδάσῃ ἀξιοπρεπῶς τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος.

— Τὴν παραμονὴν τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀτμοπλοῦ, προσεκάλεσεν ἡ ἀστυνομία πολλὰ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος, τοὺς Κ. Κ. Σ. Βένετον, Δ. Καλάβριαν, Α. Ραζῆν, Μ. Κουρβισιάνον καὶ ἑτέρους πολίτας, ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν ἐφοβήθησαν, δι' ἄλλους δὲ ἐσηματίσεν ἀνάκρισιν ἀφορῶσαν τὸ Κατάστημα. Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀπέσπασε τῶν ἔργων καὶ ὑποθέσεών των, καὶ ἔρριψεν εἰς τριήμερον φυλάκισιν ἀνευ λόγου, καταδικάσαντα αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ σύνθησις πρόστιμον πεισάρων διττήλων, τοὺς ἐξῆς τιμίους καὶ φιλησύχους πολίτας ΚΚ. Β. Μελίταν καὶ Γ. Λιβαθινόπουλον, μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος, Σ. καὶ Γ. Ι. ἀδελφούς Διμουλιάνους, Η. Καμινάρην, Π. Στραβόλαιμον, Ν. Πάσχον, Σ. Πολλάτον καὶ ἄλλους, τῶν ὁποίων ἀγνοοῦμεν τὰ ὀνόματα. Τινὲς τούτων οἱ χωροφυλάκες δὲν ἠρέσθησαν νὰ σύρωσιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκτύπησαν καθ' ὁδόν. Ἐξῆλθον δὲ καὶ τὸν Σ. Λιβιεράτον. — Πρὸ τινῶν ἡμερῶν προσεκάλεσεν ἡ αὕτη ἀναρχικὴ ἀρχὴ ἕως 40 ἐκ τῆς περιοχῆς Θηναίας· προχθὲς ἔσυρεν ἑτέρους περὶ τοὺς 20 ἐκ τῆς αὐτῆς περιοχῆς· χθὲς ἔσυρεν ὡσαύτως πολλοὺς τῶν κατοίκων τῆς Βίκοσιμίας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, ἀκούσαντες γεννομένην ἐν τῇ Βουλῇ τὴν πρότασιν τῆς ἐνώσεως, ἠέθυμησαν. Ἐξ ὅλων τούτων, ἄλλους μὲν ἔρριψεν ὁμοίως εἰς τὴν φυλακὴν ἐπιβαλοῦσα εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ πρόστιμον, ἄλλους δὲ, μετὰ τὰς συνήθεις ἀπειλάς, ἀπέπειψεν εἰς τὸν οἶκόν των.

Καὶ ταῦτα τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἑοχότου τοῦ σφόδρα φιλελεύθερου Οὐάρδου, καὶ τῆς ἐγκρίσεως καὶ χάριτος τοῦ ὑπουργοῦ των ἰδιοῦσιν ἐκ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐλευθερίας ἄγγλων.

Ὁ ὑπεύθυνος! ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ,